

Sygn. akt VI U 3201/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 29 października 2014 r., znak: (...)

w sprawie: B. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o dodatek pielęgnacyjny

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu B. S. prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia(...) do dnia (...);

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. Akt VIU 3201/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpatrzeniu wniosku B. S. z dnia 3 września 2014 roku odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Powołując się na artykuł 75-ty ustęp 1-szy Ustawy z dnia 17 grudnia 1999, Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, iż komisja lekarska ZUS w dniu 27 października 2014 roku orzekła, iż ubezpieczona nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. A zatem je..., wniosek jego o ponowne ustalenie prawa do dochodzonego świadczenia załatwiony został decyzją odmowną. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony B. S. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu swego stanowiska procesowego ubezpieczony argumentował, iż stan jego zdrowia nie poprawił się, wręcz pogorszył, a dodatek pielęgnacyjny otrzymywał od 2011 roku. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i dodatkowo wyjaśniając, że w okresie od 1 kwietnia 2011 roku do 31 sierpnia 2014 roku ubezpieczony pobierał dodatek pielęgnacyjny. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony J. S., przepraszam ubezpieczony B. S. urodził urodzony (...) w dniu 3 września 2014 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Do świadczenia tego ubezpieczony uprawniony był w okresie od 1 kwietnia 2011 roku do 31 sierpnia 2014 roku. Orzeczeniem z dnia 6 października 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony jest niezdolny

do samodzielnej egzystencji do 30 listopada 2015 roku. W wyniku wniesienia zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 27 października 2014 roku ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło podstawę do dla organu rentowego do wydania za..., zaskarżonej decyzji odmawiającej przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalisty chorób płuc, psychiatry, psychologa i internisty reumatologa. Powołany w sprawie zespół biegłych w opinii z dnia 17 lipca 2015 roku karta 15, 16 akt sprawy ustali..., rozpoznał u ubezpieczonego następujące schorzenia: stan po usunięciu guza płuca prawego rak gruczołowy, przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, zaburzenia lękowe, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze i zmiany zwyrodnieniowe w stawie biodrowym prawym. Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo-lekarskich i poznaniu się i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy biegli sądowi powołanego w sprawie zespołu ustalili, że ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy i wymaga stałej opieki innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji okresowo do listopada 2016 roku. Biegli wskazali, że u badanego występują zaburzenia wskazane w roz..., w rozpoznaniu, przebieg zaburzeń ma charakter przewlekły, w czasie ulegało natomiast zmianie nasilenie poszczególnych objawów. Biegli sądowi podkreślili, iż wzięli pod uwagę obraz kliniczny zaburzeń u badanego, nasilenie i częstość objawów, dotychczasowy przebieg choroby, obecny stan zdrowia i na podstawie tego ustalili, że pomimo leczenia brak jest istotnej poprawy w funkcjonowaniu. Biegli zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 6 października 2014 roku, nie podzielili orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 27 października 2014 roku. Podkreślili, że trudności w ocenie niezdolności do samodzielnej egzystencji w postępowaniu diagnostyczno-orzeczniczym wynikają przede wszystkim ze zróżnicowania definicji tego pojęcia. Zdaniem biegłych w ocenie końcowej zdolności do funkcjonowania w środowisku pominięto szereg sprawności funkcjonalnych, które mają bezpośredni wpływ na zdolność badanego do samodzielnej egzystencji. Biegli podkreślili, że konieczna jest pomoc osób drugich w zakresie sprawowania opieki związanej z podawaniem leków i zaspokajaniem potrzeb zdrowotnych. Zaś w zakresie czynności i zachowań, które są ogólnie przyjęte, jako podstawowe aktywności życia codziennego, takie jak robienie zakupów, załatwianie spraw w urzędzie, zaspokajanie potrzeb zdrowotnych, u badanego występuje wykonanie zależne. Badany przejawia trudności w zadbanie o siebie, wymaga mobilizacji do działania. Oceniając stopień niezdolności do samodzielnej egzystencji biegli na podstawie powyższych argumentów uznali, iż występują u ubezpieczonego trudności w zakresie przemieszczania się, ruchów ciała, dźwigania, sięgania po przedmiot, osiągnięcia lub utrzymania postawy, tolerancji wysiłku. Choroba onkologiczna..., choroba onkologiczna wymaga nadal oddziaływań leczniczych i rehabilitacyjnych, a problemy natury psychicznej wymagają dalszej diagnostyki, ale już teraz mają istotny wpływ na funkcjonowanie badanego. Uwzględniając zakres zadań opiekuna oraz czas, w którym dana osoba potrzebować będzie opieki biegli proponują przyjąć, że badany wymaga stałej opieki innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością do samodzielnej egzystencji. Zastrzeżenia do tej opinii zło..., zgłosił w piśmie procesowym z dnia 15 września 2015 roku karta 27 akt sprawy pełnomocnik organu rentowego powołując się na stanowisko zajęte przez przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS. Pełnomocnik organu rentowego wskazywał, iż z opisu badania przedmiotowego ubezpieczonego dokonane przez biegłych nie wynika niezdolność do samodzielnej egzystencji. Biegli nie wykazali ani jawnej niewydolności oddechowej z dusznością spoczynkową w przebiegu schorzenia układu oddechowego, ani cech ostrej psychopatologii czy zaburzenia orientacji, ani niemożliwości samodzielnej lokomocji, czyli isty..., istotnej dysfunkcji ruchowej. Pełnomocnik organu rentowego podkreślał, że za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji przyjmuje się taką, która nie ma zdolności do samodzielnego zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, na przykład wymaga mycia, ubierania, karmienia. A z opisu badania biegłych nie wynika taka okoliczność. Wręcz przeciwnie ubezpieczony chodzi na wizyty do lekarza, z wywiadu trudno mu dźwigać, wchodząc po schodach odpoczywa, ale to nie stanowi o niezdolności zdaniem organu rentowego do samodzielnego..., do samodzielnej egzystencji. W związku z tymi zastrzeżeniami organ rentowy wnosił o ustosunkowanie się biegłych sądowych do przedstawionych zarzutów w opinii uzupełniającej, a w przypadku oddalenia tego wniosku o oddalenie odwołania. Zgodnie z artykułem 75-tym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku Dziennik, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748, zgodnie z artykułem 75-tym ustępem 1-szym dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia z zastrzeżeniem ustępu 4-go. Nie było sporu między stronami, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy. Natomiast spór dotyczył tego czy ubezpieczony spełnia wymogi jest, jest niezdolny

do samodzielnej egzystencji. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy, opinia biegłych z dnia 17 lipca 2015 roku wskazuje jednoznacznie, iż ubezpieczony wsp..., jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. W opinii tej biegli sądowi szczegółowo przeanalizowali stan zdrowia ubezpieczonego, schorzenia, na które cierpi i ich wpływ na zdolność do pracy i zdolność do samodzielnej egzystencji. Biegli sądowi podkreślili, że konieczna jest pomoc osób drugich w zakresie sprawowania opieki związana jest z podawaniem leków i zaspokajaniem potrzeb zdrowotnych jak również, iż występuje wykonanie zależne przy czynnościach niezbędnych do samodzielnej egzystencji właściwych dla aktywności, podstawowych aktywności życia codziennego takich jak: robienie zakupów, załatwianie załatwienia spraw w urzędzie czy potrzeb zdrowotnych. Podkreślili też, że badany przejawia znaczne trudności w zadbanii o siebie i wymaga mobilizacji do działania. Biegli wyjaśnili, iż ma, ubezpieczony ma trudności w zakresie przemieszczania się, ruchów ciała, dźwigania, sięgania po przedmioty, osiągnięcia lub utrzymania postawy i tolerancji wysiłku fizycznego. Podkreślić należy, że takie schorzenia jak nowotwór płuca prawego po usunięciu, przewlekła obturacyjna choroba płuc, zaburzenia lękowe, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze i zmiany zwyrodnieniowe w stawie biodrowym są poważnymi schorzeniami, które w znacznym stopniu ogranicza,...czają zdolność ubezpieczonego do samodzielnej egzystencji czyniąc go jednocześnie całkowicie niezdolnym do pracy. Podkreślić należy, że lekarz orzecznik w orzeczeniu z 6 października 2014 roku także ustalił, iż ubezpieczony jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Biegli sądowi nie stwierdzili poprawy w stanie zdrowia ubezpieczonego od czasu, gdy ustało prawo do dodatku pielęgnacyjnego dla niego. Podkreślić należy, że ubezpieczony pobierał ten dodatek przez ponad 3 lata i jeżeli biegli sądowi nie stwierdzili poprawy w funkcjonowaniu i w stanie zdrowia ubezpieczonego to uczynili to w opinii w sposób przekonywujący, logiczny i przy pomocy posiadanej specjalistycznej wiedzy medycznej z tych dziedzin medycyny, które są adekwatne do schorzeń, na które cierpi ubezpieczony. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 15 września 2015 roku miały charakter wybitnie po..., polemiczny i nie uwzględniały wszystkich stwierdzonych przez biegłych sądowych objawów schorzeń, które uniemożliwiają samodzielną egzystencję ubezpieczonego. Stanowiło tylko, zastrzeżenia organu rentowego stanowiły tylko wyraz niezgadzania się przez organ rentowy ze stanowiskiem biegłych, natomiast nie zawierały merytorycznych argumentów, które mogły podważyć wiarygodność i moc dowodową tego dowodu. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżony wyrok i przyznał ubezpieczonemu prawo do dodatku pielęgnacyjnego na okres orzeczony przez biegłych sądowych w pisemnej opinii. W punkcie 2-gim wyroku na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy emerytalno-rentowej Sąd Okręgowy stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazywał, że ubezpie..., że organ rentowy i jego organy orzecznicze dysponowały tym samym materiałem dowodowym, który był analizowany przez biegłych sądowych. W tej sytuacji za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS organ rentowy powinien ponieść odpowiedzialność, o której mowa w tym przepisie. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.